

அலகு1

குறுந்தொகை

1) “கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறை தும்பி காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ ”

பாடியவர் : இறையனார்

திணை : குறிஞ்சி

கூற்று : தலைவன்

துறை : பெருநயப்பு உரைத்தல்

துறைவிளக்கம்:-

இயற்கை புணர்ச்சி புணர்ந்தவிடத்துத் தலைமகன் தலைமகளை இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண் இடையீடு பட்டுநின்ற நாணத்தினின்றும் நீக்குதற் பொருட்டாக மெய்தொட்டுப் பயிறல் முதலாயின அவள்மாட்டு நிகழ்த்திக் கூடிய தனது பேரன்பு தோற்றுமாறு அவள் நலத்தைப் பாராட்டி உரைப்பது

விளக்கம்:

பல மலர்களிலும் சென்று பூந்தாதினைத் தேடியுண்கின்ற வாழ்க்கையினைக் கொண்டிருக்கும் அழகிய சிறகினையுடைய தும்பியே! என் விருப்பத்திற்கு ஏற்றபடி கூறாமல் நீ ஆராய்ந்து கண்ட உண்மையைக் கூறுவாயாக! எழு பிறப்பிலும் என்னோடு பழகுகின்ற நட்பினையும் மயில்போன்ற சாயலையும் நெருங்கிய பற்களையும் உடையவளான இத்தலைவியின் கூந்தலைப் போல நீ அறியும் மலர்களுள் நறுமணம் கொண்ட மலர்களும் வேறு உள்ளனவோ? நீ கூறுவாயாக என்று வண்டிடம் கேட்கிறான்.

2) “நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று

நீரினும் ஆர் அளவின்றே சாரல் ”

பாடியவர் : தேவகுலத்தார்

திணை : குறிஞ்சி

கூற்று : தலைவி

துறை : தலைமகன் சிறப்புறமாக அவன் வரைந்து கொள்வது வேண்டித் தோழி இயற்பழித்தவழித் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

துறைவிளக்கம்:

தலைவியை வரைந்து கொள்ளாது களவு வாழ்விலே வாழ்ந்து வருபவனாகிய தலைவன் சிறப்புறமாக நின்றதை அறிந்த தோழி அவனுக்கு உணர்த்தும் பொருட்டு அவன் அன்பை பழித்துப்

பேசுகிறாள். தலைவி தலைவன் மீது கொண்ட பெருங்காதலால் அதனை மறுத்து தன் அன்பைப் புலப்படுத்துகிறாள்

தோழியே! மலைச் சாரலிலே கரிய கொம்புகளை உடைய குறிஞ்சி மரத்தின் மலர்களைக் கொண்டு பெரிய தேனை வண்டுகள் செய்தற்கு இடமாகிய மலைநாட்டுத் தலைவனோடு நான் கொண்டிருக்கும் இந்த நட்பானது நிலத்தைக் காட்டினும் அகலமுடையது. வாளைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது. கடலைக் காட்டினும் ஆழமுடையது என்பதை நீ அறிவாயாக என்று கூறுகிறாள். இதனை செவிமடுத்த தலைவன் தலைவியை வரைந்து கொள்ள முற்படுகின்றான்.

3) நள்ளென்றன்றே யாமம் சொல்லவிந்து

இனிது அடங்கினரே மாக்கள் முனிவு இன்று

பாடியவர் : பதுமனார்

திணை : நெய்தல்

கூற்று ; தலைவி

துறை : வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்தவழி ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழியை

நெருங்கிச் சொல்லியது.

துறைவிளக்கம்:

வரைதற்கான பரிசுப் பொருளைத் தேடி வருவதற்காகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்கிறான். தலைவி பிரிவாற்றாமையால் தான் துயிலற்றிருந்த நிலையைத் துயின்றெழுந்த தோழியிடம் இவ்வாறு கூறுகிறாள்.

தோழியே! நள் என்ற ஒலியை உடைய யாமம் பொழுதிலே தாயாரும் என்னிடத்து கோபம் இல்லாதவராய் சொல்லவிந்து இனிதாகத் துயின்றார். அகன்ற இவ்வுலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் துயின்றன. யான் ஒருத்தியே துயிலாதவளாக இருந்தேன். துயிலற்றிருக்கும் எனக்குத் துணையாக இருக்க வேண்டிய நீயும் நீங்கிவிட்டாயே என்பதைக் கூறி தலைவனைப் பிரிந்ததால் தான் இரவுத் தூங்காமல் துயருற்றதை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

4) கழனி மா அத்து உகு தீம் பழம்

பழன வாளை கது உம் ஊரன்.

பாடியவர் : ஆலங்குடிவங்கனார்

திணை : மருதம்

கூற்று ; காதற் பரத்தை

துறை : கிழத்தி தன்னைப் புறனுரைத்தாள் எனக் கேட்ட காதற்பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினார்

கேட்பச் சொல்லியது.

துறைவிளக்கம்:

தலைவி தன்னை இகழ்ந்து கூறினாள் என்பதைக் கேட்ட தலைவனின் காதற்பரத்தை சினம் கொண்டு தலைவியின் நெருக்கமான தோழிகள் கேட்கும்படி தலைவனைப் பழித்து பேசுகின்றாள்.

வயல் வரப்பிலே உள்ள மாமரத்தினது விளைந்து தானே வீழ்கின்ற இனிய பழத்தைப் பக்கத்து நீர்நிலையிலே உள்ள வாளை மீனானது உண்ணுதற்கு இடமாகிய ஊரினை உடையவன் தலைவன் அவன் எம் வீட்டிலே என்னைப் புகழ்ந்து பெருமைபடுத்தி கூறிவிட்டு தம்முடைய வீட்டிலே முன் நிற்பவர் தம் கையையும் காலையும் தூக்கத் தானும் அவ்வாறே தூக்குகின்ற கண்ணாடியில் தோன்றும் பாவையைப் போலத் தனக்கு மகனைப் பெற்ற அவனுக்குத் தாயாக விளங்கும் தலைவிக்கு அவள் விரும்பியவற்றையெல்லாம் செய்கிறான் போலும் என்று பழிக்கின்றான்.

5) உள்ளார் கொல்லோ தோழி உள்ளியும்

வாய்ப் புணர்வு இன்மையின் வாரார் கொல்லோ

பாடியவர் : ஊண்பித்தையார்

திணை : பாலை

கூற்று : தோழி

துறை : பிரிவிடைத் தோழி வற்புறுத்தியது

துறைவிளக்கம்:

பிரிவில் கவலையுற்றிருக்கும் தலைவிக்குத் தலைவன் வினைமுடித்து விரைவில் வருவான் என்று தோழி தேற்றிவிப்பது.

தோழி மலராகிய உணவை உண்ட பெரிய பிடரியை உடைய ஆண்மானாது, உரலை போன்ற காலையுடைய யானை ஒடித்து உண்ட பின்னர் எஞ்சியிருக்கும் “ய” மரத்தினது நிழலில் மான் கிடந்து தூங்கும் . இத்தமையுடைய மிகப் பெரிய சோலைகளையுடை மலைகளைக் கடந்து நம்மைப் பிரிந்து சென்றார் தலைவர் மான் இளைப்பாரும் காட்சியைக் கண்ட தலைவர் தாமும் வினைமுடித்து விரைவில் வந்து தலைவியுடன் இல்லின் கண் இனிதாக துயில் வய்தலை நினைவர் அதனால் விரைவாக வருவர் என்று கூறி தலைவியைத் தேற்றிவிக்கிறாள்.

நற்றிணை

“நின்றி சொல்லர் நீடுதோறு இனியர்

என்றும் என் தோள் பிரிபு அறியலரே

தாமரைத் தன் தாது ஊதி,மீமிசைச்”

கூற்று : தலைவி

திணை : குறிஞ்சி

பாடல் : 1

துறை : தலைவனின் பிரிவைத் தோழி தலைவிக்கு உணர்த்திய போது தலைவி சொல்லியது.

துறை விளக்கம் : தலைவன் பிரிவான் என்பதை அறிந்த தோழி தலைவியிடம் கூற

அவள்தலைவனைப் புகழ்ந்தது.(கற்பு காலத்தது)

தலைவியின் நம்பிக்கை -

தலைவன் என்றும் நிலைத்த சொல்லை உடையவன்.நினைக்கும் போதெல்லாம் இனிமையாக பேசக் கூடியவன். என்றும் என் தோளை பிரிய நினைக்க மாட்டார்.தாமரை மலரின் குளிரந்த தாதினை வண்டு ஊதி மலை மேல் உள்ள சந்தன மரத்தில் இனிய தேனை சேர்த்து வைக்கும்.அத்தேன் போல தலைவனின் நட்பு உயர்வானது.நீர் இல்லாமல் இவ்வுலகத்தில் உயிர்கள் வாழ முடியாது அதுபோல அவர் இல்லாமல் என்னால் வாழ முடியாது.அவை பசுலை நோயால் நான் வாடுவதைக் கண்டு அஞ்சுவார்.அப்படிப்பட்டவர் என்னைப் பிரிய மாட்டார் என்று தலைவி தோழியிடம் கூறுகிறாள்.

2. “சிலரும் பலரும் கடைக்கண் நோக்கி

மூக்கின் உச்சிச் சுட்டு விரல் சேர்த்தி

மறுகில் பெண்டிர் அம்பல் தூற்ற”

கூற்று : கூற்று

திணை: நெய்தல்

பாடல்:149

துறை : தோழி தலைவியை தலைவனோடு உடன் போக்கு வலிந்தது.

ஊர் மக்கள் மீது தோழியின் கோபம்:

தோழி! சிலரும் பலரும் கடைக் கண்ணால் பார்த்து மூக்கின் உச்சியில் சுட்டுவிரலினை வைத்து பெண்கள் அம்பல் தூற்றினர்; அதை உண்மை என நம்பி அன்னை சிறுக்கோல் கொண்டு உன்னை அடித்தாள் இதைக் கண்டு துன்பம் அடைந்தேன்.

உடன்போக்கு:

கடற்கரை சோலையில் நறுமணமிக்க பூக்கள் பூத்திருக்கும் இடத்தில் திரட்சியான பிடரி முடியைக் கொண்டு குதிரையை தேரில் செலுத்தி தலைவன் வருவான். அவனுடன் நீ உடன் போவதற்கு நான் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். நீ எழுந்துசெல்! நீ சென்றபின் இவ் ஆரவாரமுடைய ஊர் அலரை சுமந்து ஒழியட்டும் எனத்தோழி தலைவியிடம் ஊர் மக்களை நினைத்து கோபமாக கூறினாள்.

அகநானூறு

“ஆடு அமைக்குயின்ற அவிர் துளை மருங்கின்

கோடை அவ் வளி குழலிசை ஆக

பாடு இன் அருவிப் பனி நீர் இன் இசை”

கூற்று: தலைவி

திணை: குறிஞ்சி

துறை விளக்கம்: களவொழுக்கத்தின் போது தலைவன் வருகையில் தடை ஏற்பட்டது. அதனால் வருந்திய தலைவி தோழியை அறத்துடன் நிற்பவர்க்குக் கூறியது.

அறத்தொடு நிற்பல்:

தலைவி தான் காதல் கொண்ட செய்தியைப் பெற்றோர்க்கு முறைப்படி தெரிவிக்க வேண்டும். என்பது தலைவியின் விருப்பம். களவு ஒழுக்கமான காதல் ஒழுக்கத்தை முறையே வெளிப்படுத்துவது அறத்தொடு நிற்பலாம்.

மலைநாட்டின் இயல்பு:

அசையும் மூங்கிலில் துளைக்கப்பட்ட துளையில் மேல் காற்றினால் எழும் ஒலி குழல் இசையாகவும், இனிய அருவியின் குளிர்ந்த நீரின் ஓசை கூட்டமான மத்தளங்களின் இசையாகவும், கலைமான்களின் கடிய குரல் ஓசை பெருவங்கியத்தின் இசையாகவும், மலைச்சாரலில் உள்ள மலர்களிடையே உள்ள வண்டின் ஒலி யாழிசையாகவும் விளங்கும். இத்தகைய பலவகையான ஒலிகளை குரங்குகள் கேட்டு வியப்புற்று நிற்கின்றன. விழாக்காலத்தில் கூத்தாடும் வகையில் புகுந்து ஆடும் விறலியர் போல மயில்கள் அங்கும் இங்கும் ஆடுகின்றன. இத்தகைய இயல்பு கொண்ட மலை நாட்டை உடைய மலரால் ஆன மாலையை அணிந்த மார்பை உடையவன் தலைவன். தலைவனை கண்ட தலைவி வருந்துதல்: அழகிய வில்லை கையில் பற்றி தன்னால் அம்பு எய்யப்பெற்ற யானை சென்ற வழியை கேட்டுக்கொண்டு முதிர்ந்த கதிரை உடைய தினைபுனத்தின் ஒரு புறத்தில் நின்றான். அவனைக் கண்ட மகளிர் பலர் அவர்களுள் நான் ஒருத்தி மட்டுமே நீர் வடியும் கண்ணுடன் மெலிந்த தோள்களை உடையவன் ஆவேன். நான் இங்கனம் ஆவதற்கு காரணம் எதுவென அறியவில்லை என்று தலைவி தோழியிடம் தன் வருத்தத்தை கூறினாள். இது தலைவி தோழியிடம் அறத்தொடு நின்றதற்கு சான்றாகிறது.

கலித்தொகை

கூற்று: தலைவி

குறிஞ்சிக்கலி பாடல் : 51

துறை: புகா அக்காலை புக்கெதிர்ப்பட்டுழிப் பகாஅ விருந்தின் பகுதிக்கண் தலைவி தோழிக்கு கூறியது.

துறை விளக்கம்: தலைவன் தலைவியைக் காண வேண்டும் என்று ஆசையுற்றான் அதனால் தான் புகுதற்குத் தகுதியில்லாத பகற்பொழுதில் தலைவன் உணவுநேரத்தில் தலைவியின் வீட்டிற்குல் புகுதல். அவ்வாறு புகுந்தவனைத் தலைவி விலக்காமல் ஏற்றுக்கொள்ளுதல். புகா அக்காலை உணவு உண்ணும் நேரம் பகாஅ விருந்து-விலக்கப் படாத விருந்து.

விளக்கம்:

ஒளியுடைய வளையலை அணிந்த தோழியே! நான் சொல்வதைக் கேட்பாயாக! தெருவில் நாம் மணலால் செய்த சிறிய வீட்டைத் தன் காலால் கலைத்தும் நாம் கூந்தலில் சூடிய மலர் மாலையை அறுத்தும், வரியை உடைய பந்தை எடுத்துக்கொண்டு, ஓடியும் நாம் வருந்தத் தக்க செயல்களைச் செய்யும் சிறியவனாக கட்டுக் கடங்காதவன், முன் ஒரு நாளில் தாயும் நானும் வீட்டில் இருந்தபோது வந்தான். வீட்டில் இருப்பவரே உண்ணும் நீரை உண்ண விரும்பினேன் என்றான் அவ்வாறு வந்தவனுக்கு தாய், விளங்கும் அணியை அணிந்தவளே! உண்ணீரைத் தகட்டுப் பொன்னால் ஆன கலத்தில் எடுத்துக் கொண்டு போய் அவனை உண்ணச் செய்து விட்டு வா! என்றான். அங்கனம் அவன் சொன்னதால் வந்தவன் சிறு பட்டியாய் இருக்கும் தன்மையை அறியாமல் போனேன். சென்றபோது அவன் என் வளையல் அணிந்த முன் கையைப் பிடித்து வருத்தினான். அதனால் நான் வருந்தி தாயே! இவன் செய்த ஒரு செயலைக் காண்பாய் என்று உரைத்தேன். தாயும் அலறிக்கொண்டு ஓடி வந்தாள். அவன் செய்த செயலை மறைத்து யான் இவன் நீர் குடிக்கும் போது விக்கல் எடுக்க அதனால் வருந்தினேன் என்றேன். நான் உரைத்ததைக் கேட்டுத் தாயும் அவனது முதுகைப் பல முறை தடவினாள். அப்போது அக்கள்வன் மகன் தன் கடைக்கண்ணால் என்னைக் கொல்பவன் போல் பார்த்துத் தன் மகிழ்ச்சி தரும் புன்முறுவலால் என் உள்ளத்தில் புகுந்தான்.

புறநானூறு

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா

நோதலும் தணிதலும் அவற்றோரன்ன”

திணை: பொதுவியல்

துறை: பொருண்மொழிக்காஞ்சி

பாடியவர்: கணியன் பூங்குன்றனார்

எல்லா ஊர்களும் எம் ஊர்களாகும். எல்லாரும் எம் உறவினர்கள். தீமையும் நன்மையும் நமக்கு பிறரால் வருவன அல்ல.துன்பம் அடைவதும் பின் அத்துன்பம் நீங்குவதும் அத்தீமை நன்மைகளை போன்றதாகும்.உலகில் இறப்பு என்பது புதியது அல்ல.பிறக்கும் போதே அதுவும் முடிவாகிறது.இவ்வாறு இருப்பதால் இவ்வுலக வாழ்வை இனிது என்று மகிழ்ச்சி அடையவும் இல்லை.ஒரு வெறுப்பு வந்த போது இவ்வாழ்வு துன்பமுடைத்து என்று வெறுத்ததும் இல்லை.

மின்னலுடன் மேகம் குளிர்ந்த மழைத்துளிகளைப் பெய்தலால் அவை கற்பாறைகளில் விழுந்து ஒலிக்கின்ற வளமான பெரிய ஆற்றின் வழியே செல்லும் தெப்பமானது அவ்வெள்ளப் பெருக்கின் வழியே செல்வதுபோல் அரிய உயிரானது ஊழின் வழியே செல்லும். இதை சான்றோர்களின் நூல்களின் வழியே அறிந்தோம். ஆதலால் நன்மையால் சிறந்து விளங்கும் பெரியோரை வியந்து பேசுவதும் இல்லை.தம்மில் சிறியவரை இகழ்ந்து பேசுதலும் இல்லை.ஆதலால் எல்லா ஊர்களும் எனது ஊரே. அங்குள்ள எல்லா மக்களும் எனது உறவினரே.

அலகு-2 முல்லைப்பாட்டு

கார்கால மாலைப் பொழுதை விளக்குக:

பெரும் பெயல் என்பது கார்காலத் தொடக்கத்திற் பெய்யும் முதற்பெயல் ஆகும். இதனைத் தலைப்பெயல் என்றும் கூறுவர். முல்லை நிலத்திற்கு உரியது கார்காலமும் மாலைநேரமும் ஆகும். தலைவன் குறித்துப் போன கார்காலம் வந்துவிட்டது என்பதை அறிந்த தலைவி அவன் வருகையை நினைத்து மயங்கி இருக்கின்றாள். பிரிந்திருப்பவர்களுக்கு மிகுந்த துன்பத்தைத் தரும் கார்காலத்தையும் மாலை நேரத்தையும் கூறி முல்லை நிலத்தின் உரிப்பொருளாகிய இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தத்தையும் ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.

விரிச்சி கேட்டல் என்றால் என்ன? (அ) தலைவியின் துயரைப் புலப்படுத்துக:

தலைவியின் பிரிவு ஆற்றாமையைக் கண்ட முதுபெண்டிர் அவளை ஆற்றுவிக்கும் பொருட்டு தன் ஊர்ப்புறத்தில் உள்ள திருமாலின் கோயிலுக்குச் சென்று நெல்லும் முல்லை மலரும் தூவி வழிபட்டு நற்சொல் கேட்க நிற்கின்றனர். அங்கே அருகில் மாட்டுக் கொட்டிலில் இருந்த இடைப்பெண் புல் மேயப்போன தாய் இன்னும் வராமையால் வருந்துகின்ற பசங்கன்றுகளைப் பார்த்து நீங்கள்

வருந்தாதீர்கள், உங்களது தாய் கோவலரால் ஓட்டப்பட்டு இப்பொழுதே வந்துவிடுவர் என்று கூறுகிறாள். இதனை நன் நிமித்தமாகக் கொண்டு வந்த முதுபெண்டிர் தலைவியிடம் கூறி நின் காதலன் போர் வினையை முடித்துக்கொண்டு விரைவில் திரும்பிவந்துவிடுவான் என்று கூறி ஆற்றுவிக்கின்றனர். தலைவியின் கண்களில் முத்துபோல் நீர் துளிர்க்க அவள் மிகவும் வருந்துகின்றாள்.

பாசறையின் அமைப்பை விவரி:-

வேனிற்காலத்தின் துவக்கத்தில் பகைமேற் சென்ற தலைவன் பகைவன் தம் மாநகரத்திற்குக் காவலாக அமைந்த அகன்ற பெரிய காட்டிலுள்ள பிடவஞ்செடிகளையும் பசியதூறுகளையும் வெட்டி, வேட்டுவர் அரண்களையும் அழித்து முட்களை மதிலாக வளைத்துக் கடலைப் போல் அமைத்தான்.

யானைகளின் செயல்:

தழைகள் வேயப்பட்ட கூரைகள் ஒழுங்காக இருக்கும் தெருவில் நாற்சந்தியின் முற்றத்தடியிலே காவலாக நின்ற யானைகள் கரும்போடு கட்டப்பட்டிருந்த நெற்கதிர்களையும் அதிமதுரத் தழைகளையும் உண்ணாமல் அவற்றால் நெற்றியைத் துடைத்துக் கொண்டும் கொம்பிலே தொங்கவிட்டு பற்றிக்கொண்டும் இருந்தன. அதனால் யானைப்பாகன் தேட்டியாற்குத்தியும் விடசொற்களால் அதட்டியும் கவளம் ஊட்டுகின்றார்கள்.

படைவீடு:

வலிமையான வில்லை நிலத்தில் சுற்றி ஊன்றி அம்புப் புட்டிலை அதில் தொங்கவிட்டு அவ்விற்களை எல்லாம் கயிற்றால் கட்டி வளைத்து செய்த இருக்கையில் நீண்ட குத்துக்கோல்களை ஊன்றி, படல்களை அதனுடன் நிரைத்து அரண் செய்திருந்தினர்.

தலைவன் பாசறையும் காவலர்களும்:-

வில் அரணின் நடுவில் பல நிறமுடைய மதில் திரையை வளைத்து தலைவனுக்கு வீடு செய்தனர். அங்ஙனம் வகுக்கப்பட்ட தலைமகனிருக்கையில் அழகிய பருவத்துப் பெண்கள் கச்சிலே கட்டப்பட்ட திண்ணிய வாளினை உடையராய் நெய்யைக் கக்குகின்ற திரிக் குழாயினால் பாவையின் கையிலமைந்த விளக்கின் சுடர் குறையுந்தோறும் ஏற்றுகின்றார்கள்.

விலங்குகளின் செயல்:-

போர்ப்பாசறையில் கட்டப்பட்டிருந்த குதிரை முதலிய விலங்குகளில் உறங்குவதால் அவற்றின் கழுத்து மணியின் ஓசையும் அடங்கின. நடுயாமத்தில் மெய்க்காப்பாளர்கள் தூக்க மயக்கத்தினால் அசைந்து காவலாகச் சுற்றுகின்றனர். அக்காட்சியானது காற்றில் அசையும் காட்சி அதிரக் கொடி அசைவது போன்றிருந்தது.

பொழுது அறிவிப்போர்:-

நல் யாமத்தில் பொழுது அளந்தறிவோர் தலைவன் எதிரே வந்து நின்று வணங்கி வாழ்த்தி நீரிலே இட்ட நாழிகைவட்டிலால் பொழுது அறிந்து அறிவிக்கின்றனர். அதனைக் கேட்ட அரசன் எழுந்து யவனர்களாலே புலிச்சங்கிலியிட்டு அழகாக அமைக்கப்பட்ட இல்லின் உள்ளே சென்று இரண்டாக வகுக்கப்பட்ட பள்ளி அறையில் போய் படுக்கையில் அமர்ந்திருக்கின்றான்.

மிலேச்சர்கள்:

தலைவன் பள்ளிகொள்ளும் அறையின் முண்டிரைக்கு புறத்தே காணப்படும் வெளியறையில் சட்டையிட்ட மிலேச்சர்(ஊமையர்கள்) காவல் இருக்கின்றனர். போரிலே விருப்பமுற்ற அரசன் மறுநாள் போரை நடத்தும் விதம்குறித்து சிந்தித்து உறக்கங் கொள்ளானாய் புண்பட்ட யானைகளை நினைந்தும், யானையை வெட்டி தமக்கு வெற்றி உண்டாக்கி தருவதற்காக இறந்த வீரர்களை நினைந்தும் மிகுந்த இரக்கம் உடையவனாய் ஒரு கையை படுக்கை மேல் வைத்து ஒருகையால் முடியைத் தாங்கி நீள நினைந்து இருக்கின்றான்.

தலைவனின் வெற்றியும் பாசறை உறக்கமும்:

போரின் மீது கொண்ட விருப்பத்தினால் முன்னாள் இரவு உறக்கமின்றிக் கவலையோடிருந்த தலைவன் பின்னாளில் பகைவரை வெற்றிகண்டு தன் வலிமை பொருந்திய விரலாலே வாகை மாலையினைச் சூடிக் கொண்டு, நாளை மாலையில் தலைவியைக் காண்போம் என்னும் மகிழ்ச்சியினால் வெற்றிமுரசு முழங்க தன் பாசறை வீட்டில் இனிது உறங்குகிறான்.

தலைவியின் மாண்பு:-

போர்ப்பாசறையில் இனிது உறங்கும் தலைவனை நினைத்து பிரிவு ஆற்றாமல் வருந்திக்கொண்டு இருக்கும் தலைவி முது பெண்கள் நற்சொல் கேட்டு வந்ததைக் கூறியும் அதனைக் கேளாமல் வருந்துகிறாள். இங்ஙனம் ஆற்றாமல் வருந்தினால் அது தலைவனுக்கு இழக்கைத் தருமே என்று நெடுக நினைத்து தன்னைத் தேற்றிக்கொண்டு, கழன்று விழுந்த வளையை கழறாமல் செறித்திடும் ஆற்றாமை உணர்வும் அதனைத் தேற்றுகின்ற உணர்வும் ஒன்று சேர்தலால் அறிவு மயங்கியும் அவ்வறிவு மயங்குதலால் பெருமூச்செறிந்து நடுங்கியும் அந்நடுக்கத்தால் உடம்பில் அணிந்த அணிகலன்கள் சிறிது கழலப்பெற்றும், ஏழடுக்கு மாளிகையில் பாவை விளக்கு எரிய , மழை பெய்யும் ஓசை காதில் விழ மாலைக் காலத்தில் படுக்கையில் கிடக்கின்றாள்.

கார்கால வருகையும் தலைவன் வரவும்:-

பகைவர்களை வென்று பகை நாட்டைக் கவர்ந்துகொண்டு பெரும் படையோடு வெற்றிக்கொடியை உயரத்துாக்கி ஊது கொம்பும் சங்கும் முழங்கவும் காயாசங்செடிகள் நீலமலர்களைப் பூக்கவும் கொன்றை மரங்கள் பொன்போல் மலரவும் காந்தள் அழகிய கைபோல் விரியவும் தோன்றிப் பூ சிவப்பாக அலரவும். வரகங்கொல்லையில் இளமான்கள் தாவியோடவும் கார்காலத்து முற்றும் காயினையுடைய வள்ளிக்காடு

பின்போகவும் முல்லை நிலத்திலே மீண்டுவரும் போது அவனது தோற்கட்டிய குதிரை கனைக்கும் ஓசையானது ஆற்றிக்கொண்டு இருக்கும் தலைவியின் செவிகளை நிறைந்தது.

அலகு-3

(அ) சிலப்பதிகாரம் – மதுரைக்காண்டம் - வழக்குரைகாதை

தமிழில் தோன்றிய முதல் காப்பியம். முத்தமிழ் காப்பியம், குடிமக்கள் காப்பியம், புரட்சிக்காப்பியம் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகிறது. தமிழர்தம் கலை, பண்பாடு, நாகரிகம் முதலானவற்றை உள்ளடக்கியக் கருவூலம். கதைத்தலைவி கண்ணகியின் கால் சிலம்பை மையமாகக் கொண்டதால் சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயர் பெற்றது. இந்நூலை இயற்றியவர் சமணத்துறவி இளங்கோவடிகள் ஆவார். 5001 அடிகளைக் கொண்டது.

புகார்க்காண்டம்(10), மதுரைக்காண்டம்(13), வஞ்சிக்காண்டம்(7) என மூன்று காண்டங்களையும் முப்பது காதைகளையும் கொண்டது. சமண சமயத்துறவி இளங்கோவடிகளால் பாடப்பட்டிருப்பினும், சமயப்பொறையுடையது.

“அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற் றாவதாஉம்

உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்

ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும்”

என்ற மூன்று கருத்துக்களை வலியுறுத்துகிறது.

பாண்டிமாதேவியின் தீக்கனவு

கணவனை இழந்த கண்ணகி பாண்டிய மன்னனின் அரசவை வாயில்முன் வந்தபொழுது அந்தப்புரத்தில் பாண்டிமாதேவி தான் கண்ட கனவின் நிலையைத் தன் தோழியிடம் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கிறாள்.

தோழி நம் மன்னனின் வெண்கொற்றக் குடையும் செங்கோலும் நிலத்தில் முறிந்து விழுந்தன. நம் அரண்மனை வாயிலின்முன் கட்டப்பட்டுள்ள மணியானது என் உள்ளம் நடுங்குமாறு இடைவிடாது ஓசையை எழுப்பக்கேட்டேன். அப்பொழுது என் உள்ளம் நடுங்குமாறு எட்டு திசைகளும் அதிர்ந்தன. தோழி அதுமட்டுமல்லாமல் சூரியனை இருள் விழுங்க நான் கண்டேன்.

இரவு நேரத்தில் வானவில் தோன்றக் கண்டேன். சுட்டெரிக்கும் பகற்பொழுதில் மிக்க ஒளியினையுடைய நட்சத்திரங்கள் எரிந்து விழக் கண்டேன். இதனால் இக்கனவின்மூலம் நமக்கு ஏதேனும்

பெரிய துன்பங்கள் வரலாம். எனவே நாம் நம் மன்னரிடம் இக்கனவினைப்பற்றி உரைப்போம் என தோழியை அழைத்துச் சென்றாள்.

கோப்பெருந்தேவியின் வருகை

மன்னரிடம் தான் கண்ட தீயக்கனவினைக் கூறச்சென்ற அரசியின் பின்னால் ஒளியிட்டு விளங்குகின்ற அழகிய அணிகலன்களை அணிந்தவர்களாய்க் கண்ணாடிகளையும் அணிகலன்களையும் எடுத்துச் சென்றனர். சிலர் புதிதாக நெய்யப்பெற்ற நூலாடையையும், பட்டாடையையும் எடுத்துச் சென்றனர். சிலர் கொழுவிய வெள்ளிலைச் செப்பேந்திச் சென்றனர். சிலர் பல்வகை நிறங்களையும் பொற்பொடி முதலிய வண்ணப்பொடிகளையும், கஸ்தூரிக் குழம்பினையும் சுமந்து வந்தனர். சிலர் ஒரே மலரால் தொடுக்கப்பெற்ற மாலையினையும், கவரியினையும் தாங்கி வந்தனர். சிலர் நறுமணப்புகை வீசுமாறு தூபம் தூபி வந்தனர். அரசியின் கட்டளைக்கு இணங்கும் பணிப்பெண்களான கூன் விழுந்தவர்கள், குள்ளமானவர்கள், ஊமைகள் ஆகியோர் அரசியைச் சூழ வந்தனர்.

நரை கலந்த நல்ல கூந்தலையுடைய முதுமகளிர் பலர் கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தினைக் காக்கும் பாண்டியனுடைய பெருந்தேவி நீடு வாழ்கவெனச் சொல்லி வாழ்த்தவும், சேவைசெய்யும் காவல்மகளிர் பின்சென்று புகழ்ந்து போற்றவும் கோப்பெருந்தேவி அரசனிடத்துச்சென்று தான் கண்ட தீயக்கனவின் தன்மையை எடுத்துச் சொன்னாள்.

கண்ணகியின் வருகை

திருமகள் விரும்பும் மார்பினையுடைய பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியன் சிங்கமுகம் பொறிக்கப்பட்ட சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தான்.

அங்கனம் பாண்டிய மன்னனைக் காண்பதற்காக மிக்க சினத்துடன் வந்த கண்ணகி வாயில் காப்பாளனிடம் “ வாயிற்காவலனே வாயிற்காவலனே ” அறிவு கீழற்றுப்போகிய அறச்சிந்தனை இல்லாத உள்ளத்தினையுடைய, அரசநீதி வழங்குவதில் தவறிழைத்த வறியோனது வாயிற்காப்பாளனே! விலைமதிக்கமுடியாத பரலினையுடைய இரண்டு சிலம்பினுள் ஒன்றினைக் கையில் ஏந்தியவளாய் கணவனை இழந்த பெண்ணொருத்தி அரண்மனை வாயில் நிற்கின்றாள் என்று உன் மன்னனிடம் அறிவிப்பாயே என்று கூறினாள்.

வாயிற்காவலன் கூற்று

கண்ணகி கூறியதைக் கேட்ட வாயிற்காப்பாளன் அரசினடம் எம் கொற்கை நகரத்து அரசே வாழ்க! தெற்கே உள்ள சிறப்புடைய பொதியமலையின் தலைவனே வாழ்க! செழியனே வாழ்க! பாண்டியனே வாழ்க! பழிச்சொல்லுக்கு ஆளாகாத பஞ்சவனே நீ வாழ்க! வெட்டுவாயினின்றும் குருதி பொங்கிவரும் பீடத்தில் அமர்ந்து வெற்றியைத் தருகின்ற வேலினைத் தன் கையில் வைத்திருக்கும் கொற்றவையும் அல்லள். கண்ணியர் எழுவருள் பிடாரியும் அல்லள். இறைவனை நடனமாடச் செய்த பத்ரகாளியும் அல்லள். அச்சம் விளைவிக்கும் காட்டைத் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்ட காளியும், தாருகன் என்ற அரக்கனுடைய

அகன்ற மார்பினைப் பிளந்த துர்க்கையும் அல்லள். அவள் கர்வம் கொண்டவள் போலும், மிகுந்த சினம் கொண்டவள் போலும் விளங்குகிறாள். அவள் பொன்னாலான ஒற்றைச் சிலம்பினைக் கையில் ஏந்தியவளாய்க் கணவனை இழந்த பெண்ணொருத்தி நம் வாயிலின் முன் நிற்கிறாள் என்று கூறினாள்.

மன்னனின் வினா?

வாயிற்காவலன் கூறியதைக்கேட்ட மன்னன் அத்தகையவளை வருகவெனச் சொல்லி இவ்விடம் அழைத்து வருகவெனக் கூறினான். அங்கனம் அழைத்து வரப்பட்டக் கண்ணகியைப் பார்த்து நீரொழுகும் கண்களையுடைய இளமையான கொடி போன்ற பெண்ணே நீ யார்? என மன்னன் கேட்டான்.

கண்ணகி பதில்

அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்க்கவியலாத மன்னவனே நின்னிடத்துச் சொல்லத் தகுவது ஒன்றுளது கேள். இகழ்தலற்ற சிறப்பினையுடைய தேவர்களும் வியக்கும்படியாக பருந்து ஒன்றினால் விரட்டி வரப்பட்ட புறாவின் துன்பத்தைப் போக்குதற் பொருட்டு தன் தசையினை அறுத்துக் கொடுத்த சிறப்பினையுடைய சிபிச் சக்கரவர்த்தியும், கடைவாயிலின் இடத்துக் கட்டிய ஆராய்ச்சிமணியின் ஓசைகேட்டுப் பசுவின் கண்ணிலிருந்து வழிகின்ற நீர் தன் உள்ளத்தைச் சுட தானே தன்னடையப் பெறுதற்கரிய மகனைத் தேர்க்காலில் இட்டுக் கொன்ற சிறப்பினையுடைய மனுநீதிச் சோழனும் ஆட்சிப் புரிந்த புகார் நகரமே நான் பிறந்த ஊராகும்.

அவ்வூரில் பழிப்பில்லாத சிறப்பினை உடைய புகழுடன் வாழ்கின்ற பெருவணிகன் மாசாத்துவான் மகனாகிய கோவலனைத் திருமணம் செய்து வாழ்க்கை நடத்தி, வீரக்கழலணிந்த மன்னனே பொருளீட்டி வாழ்க்கை நடத்தலை விரும்பி ஊழ்வினைப் பயனால் உன் நகர்ப் புகுந்து, என் காற்சிலம்பை விற்பதற்குச் சென்ற இடத்தில் உன்னால் கொலை செய்யப்பட்ட கோவலன் மனைவி நான். என் பெயர் கண்ணகி என்பதாகும்.

இதுவே அரச நீதி

கண்ணகி கூறியதைக் கேட்ட மன்னன் அணங்குபோல் விளங்கக் கூடிய பெண்ணே கள்வனைக் கொல்வது கொடுங்கோல் அன்று. இதுவே அரச நீதியும் ஆகும்.

மாணிக்கக் கற்கள்

பாண்டிய மன்னன் கூறியதைக்கேட்ட ஒள்ளிய இழையினை உடையவளாகிய கண்ணகி அவனை நோக்கி அறநெறியில் ஆட்சி செய்யாத கொற்கை நகரத்து அரசனே என் காற்சிலம்பு மாணிக்ப் பரல்களை உடையது என்று கூறினாள்.

இத்தருணத்தில் கண்ணகி கூறியதைக் கேட்ட பாண்டிய மன்னன் இக்கண்ணகி கூறியது நல்ல மொழியாகும். எம்முடைய சிலம்பானது முத்துப் பரல்களை உடையது எனக் கருதி முன்பு கோவலனிடம்

கவரப்பட்ட சிலம்பினை ஏவலரிடம் எடுத்துவரச் சொல்லி அதைக் கண்ணகி முன்பு வைக்க அதை அவள் எடுத்து உடைக்க அதிலிருந்து எழுந்த மாணிக்கப் பரல் பாண்டியனது வாயில் பட்டுத் தெறித்து விழுந்தது.

யானோ அரசன் யானே கள்வன்

தன் வாயில் தெறித்த மாணிக்கப் பரல்களைப் பார்த்துப் பாண்டிய மன்னன் தாழ்வுற்ற குடையனாய்த், தாழ்வுற்ற செங்கோலனாய்த் திடுக்கிட்டுப் பொற்றொழில் செய்யும் கொல்லனுடைய பொய்யுரையைக்கேட்டு முறைப்பிழைத்த “ யானோ அரசன் யானே கள்வன் ” என்று உரைத்தான். மேலும் இதுவரை நீதி தவறாத பாண்டியர்களின் அரசாட்சிக்குத் தவறான நீதி வழங்கி குற்றம் இழைத்துவிட்டேன் எனச்சொல்லி “ கெடுக என் ஆயுள் ” என மயங்கி விழுந்து உயிர் துறந்தான்.

பாண்டியனுடைய மனைவி கோப்பெருந்தேவி உள்ளம் நடுக்குற்று தாய் தந்தை முதலானவரை இழந்தவர்க்கு அம்முறைச் சொல்லிப் பிறரைக் காட்டுதல் கூடும். ஆயின் கணவனை இழந்த மகளிர்க்கு அங்கனம் சொல்லிக் காட்டலாவதொன்றில்லை (கணவனை இழந்தோர்க்கு காட்டுவது இல்) எனக் கருதி அவள் தன் கணவனுடைய இரண்டு அடிகளையும் வணங்கி விழுந்து உயிர் துறந்தாள்.

அல்லவை செய்தார்க்கு அறமே எமன்

பாவச் செயல்களைச் செய்தவர்களுக்கு அறக்கடவுள் எமனாக இருந்து அவர்களைக் கொல்லும் என்கிற பல அறிஞர்களின் கூற்று உண்மையாகும். கொடிய தீங்கினைச் செய்த பாண்டியனுடைய மனைவியே நான் இழைக்கும் மறச்செயல்களையும் நீ காண்பாய்.

கண்ணகியின் நீல மலர் போன்ற கண்கள் பொழியும் நீரையும், உயிர் நீங்கினாளொத்த அவள் வடிவினையும், காடுபோல் விரிந்து உடல்முழுவதும் பரவிக்கிடக்கும் கரிய கூந்தலுடன் வந்த கண்ணகியைப் பார்த்தவுடன் பாண்டிய மன்னன் அஞ்சி வெறும் கூடாக மாறினான்.

உடம்பில் புழுதியும், விரிந்த கருங்குழலையும், கையில் தனிச் சிலம்பையும் கண்ணீரையும் தாங்கி வந்த கண்ணகியைக் கண்டவுடன் பாண்டிய மன்னன் தோற்றுவிட்டான். கண்ணகி தவறான நீதியை பாண்டிய மன்னனுக்குச் சுட்டியபின் தன் உயிரை இழந்துவிட்டாள்.

(ஆ) மணிமேகலை – ஆதிரை பிச்சையிட்டக் காதை

கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்தவளான மணிமேகலையின் பெயரால் அமைந்த நூல். இந்நூலை மணிமேகலைத் துறவு என்றும் அழைப்பர். தமிழில் தோன்றிய முதல் சமயக் காப்பியம் ஆகும்.

முப்பது காதைகளை உடையது. உலக அறங்களை பௌத்தக் கொள்கைகள் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார் ஆசிரியர் சீத்தலைச் சாத்தனார்

சிலப்பதிகாரத்தைப் போலவே மணிமேகலையும் புரட்சிக் காப்பியமாகவே விளங்குகிறது. சிறைக் கோட்டத்தை அறக்கோட்டம் ஆக்கியது, பசப்பிணி போக்கியது, அறன் வலியுறுத்துவது முதலானவற்றை இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

காயசண்டிகை இப்பொழுது இவ்வாதிரையின் அருஞ்செயல்களைக் கேட்பாயாக என்று ஆதிரைக்கு நேர்ந்ததை மணிமேகலைக்கு எடுத்துரைத்தாள்.

பொருளை இழந்த சாதுவன் நிலை

ஆதிரையின் கணவனாகிய சாதுவன் என்பவன் நன்னெறி தவறி கணிகையொருத்தி மீது மோகம் கொண்டு தன்னிடம் உள்ள பொருள்களையெல்லாம் இழந்தான். வட்டாடுதல் மற்றும் சூது போன்ற பொழுதுபோக்குகளில் ஈடுபட்டு அனைத்து செல்வங்களையும் இழந்து வறுமையுற்றான். முன்னர்ப் பேணிய பரத்தையும் பொருளையுடைய பிரருடைய சிறப்பினைக்காட்டி சாதுவனை வெறுத்தாள்.

கலம் உடைந்ததால் சாதுவனின் நிலை

சாதுவன் வாழ்வில் வெறுப்படைந்து வணிகர்களோடு பொருள் தேடுவதற்காக கலம் ஏறிச் சென்றான். கலமானது புயற்காற்றில் சிக்குண்டு உடைந்தது. உடைந்த மரக்கலத்துண்டுகளைப் பற்றிக்கொண்டு அலைகள் செலுத்த சிலர் காவிரிப் பூம்பட்டினக் கரையினையும், சாதுவன் நக்க சாரணர்கள் (ஆடையின்றி வாழ்பார்கள்) வாழ்கின்ற மலைப்பகுதியினையும் அடைந்தனர்.

சாதுவனின் இறப்புச் செய்தியைக் கேட்டல்

காவிரிப் பூம்பட்டினத்திற்கு வந்த சிலர் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து சாதுவனும் இறந்துவிட்டான் என்று சொல்வதைக்கேட்ட ஆதிரை மிகவும் வருத்தமடைந்தாள். எனவே தன் கணவன் சென்ற இடத்திற்கு தானும் செல்ல வேண்டுமெனக் கருதி ஊரிலுள்ளோர்களே ஒள்ளிய தழல் பொருந்திய ஈமத் தீயினைத் தருவீர் என்று புலம்பி, சுடுகாட்டில் விறகுகளை அடுக்கித் தீமூட்டி அத்தீயில் விழுந்து மாய நினைத்து அவ்வாறே செய்தாள். அத்தீயில் இறங்கும்போது அவள் உடுத்திய ஆடையும், பூசிய சந்தனமும், அசைகின்ற கூந்தலில் சூடியிருந்த பூவும் எவ்வித மாற்றமும் பெறாமல் இருந்தது. மாறாக அத்தீயில் இறங்கிய ஆதிரை மணம் பொருந்திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் போல் காட்சியளித்தாள். இதை எண்ணி தீ கூடத் தீண்டாத பாவியாகிவிட்டேன் என வருந்தினாள்.

அசரீரி ஒலித்தல்

ஆதிரை புலம்பலைக் கேட்ட அசரீரி பின்வருமாறு ஒலித்தது.

ஆதிரையே உன் அரும்பெற்ற கணவன் சென்ற கலம் உடைந்து இறக்கவில்லை. உடைந்த மரத்துண்டைப் பற்றிக்கொண்டதால் தவழ்கின்ற அலைகள் அவனை நக்கசாரணர் வாழும் மலைப்பகுதிக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தது. பல ஆண்டுகள் அவன் அங்கு தங்க மாட்டான். சில காலங்களில் சந்திரதத்தன் என்னும் வணிகனோடு மீண்டு வந்து உன்னோடு வாழ்வான். ஆதலால் உன்னுடைய வருத்தத்தை நீக்கி மகிழ்வுடன் வாழ்வாயாக என ஒலித்தது.

இச்செய்தியைக் கேட்ட ஆதிரை மகிழ்ச்சியுற்றாள். அழகிய செவ்வரி படர்ந்த மையுண்ட கண்களை உடைய ஆதிரை மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்று எரியும் தீயிலிருந்து வெளிவந்தாள். அவள் குளத்தில் நீராடி எழுந்தவளைப்போல் மனக்கவலையின்றித் தன் மனைக்குச்சென்று இறைவனை வேண்டி தன் கணவன் விரைவில் இல்லம் வந்துசேர வேண்டுமென எண்ணிப் பல்வேறு அறங்களைச் செய்தாள். இதனால் கற்பிற் சிறந்த மகளிரும் அவளை வணங்கினர்.

நாகர்மலையை சாதுவன் அடைதல்

சாதுவன் நக்க சாரணர் வாழக்கூடிய நாகர்மலையில் உயர்ந்த மரநிழலில் துன்பம் மிகுந்து மயக்கநிலையில் இருந்தான். அந்நிலையில் அவனைச் சுற்றி நான்கைந்து நாகர்கள் புலால் பொதிந்த இவ்வுடம்பு நமக்கு இன்றைய உணவாகும் என்று பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது கண்விழித்த சாதுவன் அங்கு நிகழ்ந்த சூழலை உள்வாங்கி அம்மக்கள் பேசும் மொழியை முன்னரே அறிந்திருந்தமையால் அவர்களுடன் உரையாடினான். சாதுவனின் உரை கேட்ட நாகர்கள் பணிமொழி கூறி குருமகன் இருக்கும் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

சாதுவன் குருமகனை சந்திக்கும் பொழுது கள்ளைக் காய்ச்சுகின்ற பாணைகளும், புலால் நாற்றமுடைய தசைகளும், வெண்மையான எழும்புகளை உடைய வற்றலும் கலந்துள்ள இருக்கையின் கண்ணே ஆண்கரடி பெண்கரடியுடன் தழுவி இருப்பதுபோல் இளம்பெண்களுடன் வீற்றிருந்தான். நாகர் மொழியில் பேசுவதால் அவன் வயமாகி நீ இங்கு வந்த காரணம் யாது என்று வினவ சாதுவன் கடலில் தனக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை எடுத்துரைத்தான்.

சாதுவன் கூறிய அறக்கருத்துக்கள்

சாதுவனின் நிலை அறிந்த குருமகன் அங்குள்ள பணியாட்களை அனுப்பி இச்சாதுவனுக்கு கள்ளும் மாமிசமும், இளமை பொருந்திய ஒரு பெண்ணையும் தருகவெனக் கூறினான். அதைக்கேட்ட சாதுவன் கடுஞ்சொற்களை என்காதிற் கேட்டேன் என்று அதிர்ந்து இவை எனக்கு வேண்டாமென மறுமொழிக் கூறினான். இந்நிலையில் மிகவும் சினமுடையவனாகி குருமகன் பெண்ணும் உணவும் இல்லையானால் மக்களுக்கு இவ்வுலகில் அடையக்கூடிய பயன் வேறு ஏதேனும் உண்டோ? அங்கனம் உண்டென்றால் அதை எங்களுக்கும் கூறுவாயாக என்று கூறினான்.

அறிவை மயக்கும் தன்மையுடைய கள்ளைச் சான்றோர்கள் வெறுத்தனர். இந்த மண்ணில் பிறந்தவர் இறப்பதும், இறப்பவர் பிறப்பதும் நாம் உறங்கி விழிப்பதற்குச் சமம். எனவே நல்லறங்களைச் செய்பவர்கள் சொர்க்கத்தையும், தீவினைச் செய்பவர்கள் நரகத்தை அடைவதும் உறுதியாகும் என்பதை உணர்ந்த சான்றோர்கள் அவற்றை வெறுத்து ஒதுக்கினர் என்பதை நீ உணர்வாயாக என்று சாதுவன் கூறினான்.

குருமகனின் ஐயமும் சாதுவன் உரைக்கும் தீர்வும்

குருமகன் பெரும் சிரிப்பினை உடையவனாய் மனித உடலைவிட்டு உயிர் வேறு இடம் புகும் என்பதை தெளிவுபடுத்துவாயாக என சாதுவனிடம் கேட்டான். அதற்கு சாதுவன் சினம் அடையாமல் கேட்க என்று கூறினான்.

உடலில் உயிர் தங்கியிருப்பதால்தான் அவ்வுயிரை உடலின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. அவ்வாறு இல்லாமல் உயிரானது உடலைவிட்டு நீங்கியபின் உடலைத் துண்டுகளாக வெட்டித் தீயிலிட்டு எரித்தாலும் உடலானது உணரும் சக்தியை இழந்துவிடுகிறது. எனவே உடலிலிருந்து ஏதோ ஒன்று சென்றதை நாம் உணர வேண்டும். அவ்வாறு சென்றது நம் உயிர் ஆகும். அவ்வுயிர் பல மைல் தூரம் கடந்து நாம் செய்யும் செயல்களுக்கேற்ப வேறு உடலின்கண் புகுவதை அறிவாய் நீயென சாதுவன் கூறினான்.

குருமகன் நன்றி கூறுதல்

தீப்போன்ற கண்களையுடைய குருமகன் அறத்தினையறிந்த வணிகனாகிய சாதுவனின் காலில் விழுந்து வணங்கி இம்மண்ணில் நான் செய்யும் அறத்தை எடுத்துரைப்பாயாக எனக் கேட்டான். அதற்குச் சாதுவன் கடலில் மரக்கலம் உடைந்து உயிர்த்தப்பி வரும் மனிதர்களைக் கொன்று உண்ணாமல் அவர்களின் உயிரைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அதுபோல வயது முதிர்ந்த, தானாக இறந்த விலங்குகளை மட்டும் நீ உணவாக உட்கொள்ள வேண்டும் என அறம் போதித்தான்.

இவ்வறம் கேட்ட குருமகன் நன்றி சொல்லிவிட்டு பல கலங்கள் உடைந்து கரை ஒதுங்கிய கலங்களில் இருந்த விலைமதிப்பு மிக்க பொருட்கள், சந்தனம், அகில், மெல்லிய ஆடைகள் போன்ற பொருட்களைப் சாதுவனுக்குப் பரிசாக நல்கினான்.

சாதுவன் வருகை மணிமேகலை பிச்சையேற்றல்

இந்நிலையில் நாகர் மலைக்கு வந்த சந்திரதத்தன் என்னும் வணிகனின் கலத்தில் ஏறி சாதுவன் காவிரிப்பூம்பட்டினம் வந்தடைந்து ஆதிரையோடு வாழ்ந்து பல தானங்கள் செய்து இல்லறம் நடத்தினான். இந்நிலையில் மணிமேகலை சாதுவனின் இல்லத்திற்குமுன் ஓவியப்பாவை போல் இரந்தாள். அப்பொழுது ஆதிரை மணிமேகலையை மும்முறை வலம் வந்து அமுதசுரபியில் அன்னத்தைக் குறையாமல் நிறைந்து வரவேண்டும் என வாழ்த்தினாள். ஆருயிர் மருந்தாகிய அன்னத்தை இடும்பொழுது நிலவுலகம் முழுவதும் பசினோய் அறுக எனக்கூறி இட்டாள்.

அலகு-5

சீறாப்புராணம்

நூல் அறிமுகம்

தமிழில் இயற்றப்பட்ட தலைசிறந்த இஸ்லாமிய காப்பியம் சீறாப்புராணம் ஆகும். இந்நூல் இறைத்தூதர் நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றை விளக்கும் விதமாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலின் ஆசிரியர் உமறுப்புலவர் ஆவார். அரேபிய பண்பாட்டிற்கு ஏற்ப வாழ்ந்த நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றை தமிழ் காப்பிய மரபிற் பு ஏற்ப மாற்றி அமைத்து இயற்றியது இவாரின் தனிச் சிறப்பாகும்.

'ஸீரத்' என்னும் அரபுச் சொல்லில் இருந்தே சீறா என்ற சொல் தோன்றியது. சீறா என்ற சொல்லுக்கு வாழ்க்கை வரலாறு என்றும் புராணம் என்ற சொல்லுக்கு புனிதக் கதை என்றும் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. அவ்வகையில் இஸ்லாமியத்தை உலகிற்குப் போதித்த புனிதரான நபிகள் நாயகத்தை பாட்டைத் தலைவராகக் கொண்டதால் இப்பெயர் பெற்றுள்ளது. விருத்தப்பாவால் ஆன இந்நூல் 5027 பாடல்களையும் 3காண்டங்களையும் 92 படலங்களையும் கொண்டுள்ளது.

மூன்று காண்டங்களில், நபிகளின் இளமை வாழ்வு பற்றி விலாதத்துக் காண்டத்திலும், நபிகள் இறைத்தூதர் பட்டம் பெற்றதை நுபுவ்வத்துக் காண்டத்திலும், மக்கா நகரிலிருந்து மதினா நகர்க்கு இடம் பெயர்ந்ததை ஹிஜ்ரத்துக் காண்டத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

சீறா புராணத்தில் நபிகளின் முழுமையான வரலாறு கூறப்படாததால் விடுபட்டவற்றை 2145 பாடல்ளைக் கொண்ட சின்னசீறா என்ற நூலாக பனீ அகம்மது மரைக்காயர் அவர்கள் இயற்றியுள்ளார்.

உமறுப்புலவர்.

உமறுப்புலவர் 1630 ஆகஸ்ட் 5 ஆம் நாள் தூத்துக்குடி மாவட்டம் நாகலாபுரத்தில் பிறந்தார். இவரின் தந்தையார் பெயர் செய்கு முகம்மது அலியார் ஆவார். எட்டயபுரம் அரசவைக் கவிஞர் கடிகை முத்துப் புலவரிடம் நான்கு ஆண்டுகள் தமிழ்ப் பயின்றார். இளம் வயதிலேயே வாலை வாரிதி என்ற புலவருடன் வாதிட்டு வென்றார். இறைத்தூதர் நபிகளின் வரலாற்றை காப்பியமாக படைக்க எண்ணிய இவருக்கு அதற்கு தேவையான பொருள் உதவி இல்லாமல் வாடினார். இதனை எண்ணிய இறைவன் அப்துல் காதிர் மரைக்காயர் என்ற சீதகாதி வள்ளலை அனுப்பி நூல் இயற்ற உதவினார். நூல் முழுமை பெறுவதற்கு முன்னரே இவர் இறந்து விட்டதால் பின் அபுல் காசிம் என்ற வள்ளலின் உதவியால் நூலை நிறைவு செய்தார். இவர் சீறாபுராணம் மட்டுமல்லாது முதுமொழிமாலை என்ற நூலையும் இயற்றியுள்ளார். இவர் 1703ஆம் ஆண்டு எட்டயபுரத்தில் இறந்தார்.

உடும்பு பேசிய படலம்

நுபுவ்வத்துக் காண்டத்தில் உள்ள இப்படலத்தில் இறைத்தூதர்களில் கடைசித் தூதரான நபி முகம்மது அவர்களின் சிறப்பை உடும்பு, வேடுவனிடம் எடுத்துரைக்கும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

நல்ல அறிவுடையவர்களான இஸ்லாமியர்கள் சூழும் வண்ணம் நபி முகம்மது அவர்கள் தனது மெக்கா நகரில் உள்ள தனது வீட்டை விடுத்து ஓர் அழகிய காட்டில் தங்கியிருக்கும் பொழுது, கோதண்டத்தையும், வலையையும், வலிமை மிகுந்த தடியையும் உடைய வேடன் ஒருவன் காட்டின் கண் சென்றான்.

அவ்வாறு சென்ற வேடனானவன் மாமிச உணவு உண்பதற்காக ஏதாவது உயிரினங்கள் கிடைக்குமா என்று காட்டினுள் வளைந்து திரிந்தும் கற்களைத் தள்ளியும் மான் கூட்டங்கள் தடைபடும் வண்ணம் வலைகளை விரித்தும் மலைகளின் குகைகளில் தேடியும் பார்த்தான்.

வேடனானவன் சோலைகளில் நுழைந்து அரிய பாதைகளைச் சுற்றித் தேடும் பொழுது, ஓர் உடும்பானது புடையில் நுழைவதைக் காண்கின்றான். அவ்வுடும்பானது தப்பிச் செல்லாத வண்ணம் வலைகளை விரித்து, புடையின் மேல் இருந்த கல் உடையும் வண்ணம் அடித்து அதனை பிடித்து தன் மார்போடு அனைத்துக் கொள்கிறான்.

அவ்விதம் பிடித்த கூரிய நகத்தையுடைய அந்த உடும்பை வலையினால் கட்டி மன மகிழ்வோடு கூர்மையான முட்களை உடைய காடுகளையும் பாதைகளையும் தள்ளி நடக்கின்றான். அப்பெழுது இஸ்லாமியர்கள் சூழும் வண்ணம் நடுவில் உள்ள நபிகள் நாயகத்தைக் காண்கின்றான்.

நபிகளைப் பார்த்த வேடன், சிறந்த அறிவுடையவர்களான இவர்களின் நாடுவில் இருப்பவர் யார்?. இவருக்கு உரிய தொழில் யாது? போன்ற வினாக்களை அங்கிருப்பவர்களிடம் வினாவுகின்றான். அதற்கு அவர்கள் இறைவனின் தூதர் நபிமுகம்மது என்று விடை பகர்கின்றனர்.

அந்த அரேபிய வேடன், கறுத்த மேகக்குடை போன்ற நன்மை பொருந்திய நபி முகம்மது முன் வந்து நின்று கொண்டு 'நீவிர் எந்த வேதத்திற்கு உரியவர்? நீவிர் நடத்துவது எந்த மார்கம்? அவற்றை யான் அறியும் வண்ணம் சொல்ல வேண்டும்' என்று கேட்கிறான்.

அவ்வாறு கேட்ட அந்த அரபிய வேடனை பார்த்து நபி முகம்மது அவர்கள், "அழகை உடைய வேடனே! யான் இப்பூலோகத்திற்குக் கடைசியாக வந்த நபி, என்னை அல்லாமல் இனிமேல் இந்தப் பூமியில் நபிகள் தோன்ற மாட்டார்கள். கலிமா என்ற இறை வேதமே என்னுடைய வேதம் ஆகும்' என்றார்.

மேலும் நபிகள், 'வேடனே ! இதுவே நல்லதென்று உனது மனமானது ஏற்றால் எனது நாவினால் சொல்லக் கூடிய நன்மை பொருந்திய கலிமாவைச் சொல்லி உனது பாவங்களை இல்லாமல் செய்து நல்ல பதவியை அடைவாய்' என்று கூறினார்.

இவ்வாறு தெளிவான நல்ல வார்த்தைகளை எடுத்துக் கூறிய தாமரை போன்ற அழகிய முகத்தை உடைய நபிகளைப் பார்த்து நான் உங்களுடைய வார்த்தைகளை மறுக்கவில்லை ஆனால் இந்த உலகத்தில் தாங்கள் நபி என்பதற்கு சாட்சி வேண்டும் என்றான்.

இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட தேன் நிரம்பி உள்ள மலர் மாலையணிந்த தோள்களை உடைய நபிகள் முகம்மது வானுலகத்திலும் பூலோத்திலும் உள்ள படைப்புகளில் எதை சாட்சியாக்க வேண்டும் என்றார்.

வேடன், கூரிய பற்களை உடைய காட்டில் அகப்பட்ட ஓர் ஓடும்பானது என்னிடத்தில் உள்ளது. அவ்வுடும்பானது தனது கூரிய பற்களைக் கொண்ட வாயினைத் திறந்து உங்களுடன் பேசினால், உங்களை நபி என்பதில் மறுத்துச் சொல்லுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்றான்.

இவ்வாறு வேடன் கேட்ட வார்த்தைகளை கூர்ந்து நோக்கிய, இனிமையுடைய நமது நபி முகம்மது மகிழ்ந்து 'நீ பிடித்து வைத்துள்ள உடும்பை கூட்டமுள்ள இந்த சபையின் முன் விடுவாயாக' என்றார்.

மேலும், நபி முகம்மது அவர்கள் வேடுவனைப் பார்த்து 'உனது உடும்பைத் தூக்கி என் முன்னதாக விட்டால் அவ்வுடும்பானது அவ்விடத்தை விடுத்து நீங்கிச் செல்லாது' என்று சொல்லிய பிறகு நபி பெருமான் முன்னே அவ்வுடும்பை கீழே விடுகின்றான்.

அவ்வாறு கீழே விட்ட உடும்பானது தனது நெடிய தலையைத் தூக்கி, வாலை நிமிரும்படி செய்து, முன்னைப் போன்ற தனது நகங்கள் பூமியில் பதியும் வண்ணம் ஊன்றி இறைத்தூதரான நபிகள் நாயக பெருமானை மரியாதையுடன் விளித்துப் பார்த்தது.

கீழே இருந்த உடும்பை பார்த்து தேவாமிர்தம் போன்ற வார்த்தைகளை உடைய நபிகள் நாயகம் தனது ஒப்பற்ற திருவாயைத் திறந்து அவ்வுடும்பைக் கூப்பிட்ட உடனேயே அவ்வுடும்பானது தனது கண்களைத் திறந்து நபிகள் பெருமானைப் பார்த்து பிளவுடைய தனது நாவைத் தூக்கி பேசத் துவங்கியது.

உடும்பானது, 'தேவர்களும் வான தூதர்களும் வணங்கி நிற்கும் தங்களின் பாதங்களை தினந்தோறும் வணங்கி தலையில் சுமக்கும் சிறிய அடிமையான நான் சிறப்பெய்துமாரு தங்களின் திருவாயை திருந்து என்னை அழைத்ததன் நோக்கத்தைச் சொல்லுங்கள்' என்று கேட்டது.

தெளிவுற்ற இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட, அறிவற்றவர்களுக்கு பொருள் விளங்காமல் இருக்கும் நபி பெருமானார் உடும்பைப் பார்த்து 'நீ மாறாது யாரை வணங்குகிறாய்? அவற்றை தெவுறும் படி உரை' என்றார்

அதற்கு உடும்பானது, கஸ்தூரி வாசனை வீசக்கூடிய வள்ளலானவர்களே! நான் வணங்குகின்ற நாயகன் ஏக இறைவனான அல்லாஹ் ஒருவனே. அவனுடைய அழகிய சிங்காசனம் வானுலகத்திலும் இராஜாங்கம் பூமியிலும் அவனுடைய கருணை சொர்க்கலேகத்திலும் உள்ளன.

மேலும் தீமையும் பகைமையும் செய்கின்றவர்கள் மீது அவன் கோபித்துச் செய்கின்ற அந்த வேதனையானது நரகலோகத்தில் உள்ளன. இத்தகைய பேதமில்லா இறைவனான அல்லாவை நான் வணங்குவது சத்தியமென்று சொல்லிற்று.

இதனைக் கேட்ட நாயகம் நபி முகம்மது அவர்கள் அவ்வுடும்பை பார்த்து 'நீ தருமத்தோடு சொன்னாய். அதோடு என்னை யாராக மதித்தாயென்று சொல்' என்றார். இதனைக் கேட்ட உடும்பானது பஞ்சின் நூலையொத்த தனது இரட்டை நாவினை தூக்கி மேலும் சொல்லிற்று.

இவ்வுலகத்திற்கு கடைசியாக வந்த நபியான தாங்கள் திருவாயினால் சொன்ன மார்க்கமே உண்மை மார்க்கம் ஆகும். அதைக் குற்றமில்லாமல் தெரிந்து கூறுபவர்கள் சொர்க்கலோகத்தை அடைவார்கள். அவ்வேதத்தை வேறுபாடாக கூறுபவர்கள் நரகலோகம் அடைவார்கள் என்றது.

தங்களின் திருநாமத்தை உடைய கலிமாவை என்னுடன் காட்டில் வாழும் அஃறிணை சாதிகள் வணங்குகின்றன. மிகுந்த புகழை உடைய உண்மையான நபிகள் நீங்கள் அல்லாமல் இவ்வுலகத்தில் வேறு நபிமார்கள் தோன்ற மாட்டார்கள் என்று உடும்பானது நபிகளின் புகழை எடுத்துரைத்தது.

முடிவுரை

இதனைக் கேட்ட வேடுவன் புகழ் மிக்க ஏக இறைவனின் திருநாமமான அல்லாவை கூறி, இறைவன் ஒருவனே என்பதை ஒப்புக்கொண்டு இஸ்லாமியத்தை ஏற்றுக் கொண்டான்.

இரட்சணிய யாத்திரிகம்

நூல் அறிமுகம்

இரட்சணிய யாத்திரிகம் என்ற நூலை இயற்றியவர் ஹென்றி ஆல்பிரட் கிருட்ணபிள்ளை ஆவார். இந்நூல் தமிழ் கிருஷ்ணத்வ காப்பியங்ளுள் தலை சிறந்தது ஆகும். ஜான் பான்யன் (JOHN BOUYAN) என்பவர் ஆங்கிலத்தில் இயற்றிய THE PILGRIMS PROGRESS (மோட்சப்பிரயாணம்) என்ற நூலைத் தழுவி இயற்றப்பட்டது ஆகும்.

இந்நூல் 3622 பாடல்களையும், ஆதிபருவம், குமார பருவம், நிதான பருவம், ஆரண்ய பருவம், இரட்சணிய பருவம், என்ற ஐந்து பருவங்களையும் 47 படலங்களையும் கொண்டது ஆகும்.

பருவம் என்பது பெரும் பிரிவாகவும் படலம் என்பது சிறு பிரிவாகவும் அமைத்த ஆசிரியர் இந்நூலில் பண்ணோடு பாடப்பெற்ற சைவத் தேவாரப் பாடல்களை அடியொற்றி 144 பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். தேவாரப் பண்ணையும் நடையையும் கையாண்டு தேவாரம் எனும் தலைப்பலேயே பருவந்தோறும் இடையிடையே அந்த இசைப்பாடல்களை அமைத்துள்ளார்.

ஆசிரியர் அறிமுகம்.

கிருஷ்ணுவக் கம்பர் என்று அழைக்கப்படும் ஹென்றி ஆல்பிரட் கிருஷ்ணப்பிள்ளை 23- 04-1827 இல் திருநெல்வேலி மாவட்டம் கரையிருப்பு எனும் ஊரில் பிறந்தார். இவரது பெற்றோர் சங்கர நாராயண பிள்ளை, தெய்வ நாயகியம்மை ஆவர். 30 வயது வரை தீவிர வைஷ்ணவராக இருந்த இவர் ஹென்றி பவர் என்பவரின் கிருஷ்ணுவ போதனையைக் கேட்டு 1858 ஏப்ரல் 18 ஆம் நாள் மயிலாப்பூர் தூய தாமசு திருச்சபையில் திருமுழுக்குப் பெற்று கிருஷ்ணவராக மாறினார்.

இவர் திருவநனந்தபுரம் மகாராசர் கல்லூரி, சாயர்புரம் திருமறைக் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை சி.எம்.எஸ் கல்லூரி போன்றவற்றில் தமிழ்ப் பணி ஆற்றினார். மேலும் தினவர்த்தமானி இதழின் துணை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார்.

இவர் இரட்சணிய மனோகரம், போற்றித் திருவகவல், இரட்சணிய சரிதம், இலக்கண சூடாமணி, காவிய தரும சங்கிரகம், இரட்சணிய குறள், இரட்சணிய பால போதனை போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார். வேதப்பொருள் அம்மானை, பரத கண்ட புராணம் போன்ற நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். இதில் இரட்சணிய குறள், இரட்சணிய பால போதனை போன்ற நூல்கள் தற்போது கிடைக்கவில்லை.

இவ்வாறு கிருஷ்ணுவ தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு பெரும் பணியாற்றிய இவர் தமது 73ஆம் வயதில் 1900 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 3ஆம் நாள் மறைந்தார்.

தீமைகளையெல்லாம் பொறுத்த இறைவன்

தீமையே தன் தொழிலாகக் கொண்ட பொல்லாத யூதர்களும் ரோமாபுரி படை வீரர்களும் இயேசுவை பார்த்து நகைப்பு செய்து சொல்லக் கூடாத தகாத வார்த்தைச் சொல்லி மகிழ்வு கொண்டனர். இவற்றையெல்லாம் நமது இயேசுபிரான் பொருத்திருந்தார்

இறைவனை சிலுவை சுமக்கச் செய்தல்

நம் இறைவன் மேல் அவர்கள் அணிவித்த அரச கோல சிவந்த பீதாம்பர ஆடையை நீக்கி விட்டு இறைவன் இயேசு முன்னர் உடுத்தியிருந்த அதே ஆடையை உடுத்தி, கேலிச்சொற்கள் பல பேசி, பகைவர்கள் கூடி, சிலுவையைத் தூக்கச்சொல்லி அதை அவர் மீது சுமத்தி, மக்கள் வேதனைப்பட அவரைக் கூட்டிச் சென்றார்கள்.

மக்களின் துன்பக் காட்சி

உலகத்திலுள்ள பெண்களிலே சிறந்தவரும் தேவ அருள் பெற்ற மங்கலமான சொல்லுக்கும் உரியவளாக அன்னை மரியாள் திகழ்கின்றாள். அவள் பெற்ற அன்பு மகனான இயேசுவிற்கு நிகழ்ந்த இத்துன்பத்தை பொருக்காத மென்மையான குணம் கொண்ட பெண்கள் கூட்டமானது வீதியில் இருபுறமும் நின்று கொண்டு இயேசுவிற்கு நேர்ந்த துன்பத்தை தாங்க முடியாமல் வாய்விட்டு அழுதனர்.

பெண்களின் துக்கக் காட்சி

காந்தள் மலர் போன்ற கைகளால் செந்தாமரைப் போன்ற முகத்தில் அறைந்தும், அழகிய குளிர்ந்த குவளை மலர் போன்ற கண்கள் முத்து போன்ற கண்ணீரைச் சிந்தியும், மணம் நிறைந்த முல்லைப்பூ போன்ற வாயைத் திறந்து அழகிய குளிர்ந்த சோலையில் உள்ள குயிலின் ஓசை போன்ற சொற்களை உடைய பெண்கள் துக்கம் தாங்காது அழுகின்றனர்.

இறைவனின் உள்ளம்

இயேசு பெருமானின் அழகிய திருமேனியை சிலுவையில் ஆணிகளால் அடிக்கப்பட்டும், களைப்பும் தவிப்பும் எய்தி சொல்லுதற்கரிய பல துன்பங்களை அடைந்த பொழுதும் தன்னை துன்பப்படுத்தியவர்களுக்காக தம் தந்தையிடம் 'இவர்கள் செய்த பிழையை மன்னிக்கவும்' என்று தன் திருவாயால் வேண்டிக் கொண்டார்.

உண்மையான கிருஸ்தவர்

செய்தற்கரிய பொறுமையும் தூய மனநலமும் உடையவர்களே 'கிருஸ்து' என்ற இறைவனுக்கு உண்மைத் தொண்டர்கள் ஆவர். இவர்களே உண்மையான கிருஸ்தவர் ஆவர். இத்தகைய குணம் இல்லாதவர்களைக் கிருஸ்தவர்கள் என்று கூறுவது இறந்தவரை தூங்கினார் என்று கூறுவதற்குச் சமம் ஆகும்.